

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اراک
سماحت بهداشت

انجمن حمایت از بیماران مبتلا به سرطان
استان مرکزی (تبسم)

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پرستش
دفتربرایرسای شیر و کیر/اداره سرطان
دقترآموزش و ارتقای سلامت

سرطان قابل پیشگیری و درمان است؛ با خودمراقبتی و امید

سرطان و باورهای نادرست

انجمن حمایت از بیماران مبتلا به سرطان استان مرکزی (تبسم)

آدرس: اراک، انتهای خ شهید رجایی (ملک)، بلوار شهید قدوسی،
کوچه مشتاقی، پلای ۳۵۶۸ تلفن: ۰۸۶-۳۴۱۲۰۶۱-۲

سرطان و باورهای نادرست

هر اندازه که موضوعی در نزد مردم ناشناخته باشد، تلقی جادویی و رمزآمیز بودن آن بیشتر خواهد شد. سرطان یکی از این موضوعات است. باورهای نادرست تنها یک نطقی نادرست نیستند که در ذهن انسان ها بمانند بلکه بر جهت گیری آنها در زندگی اثر می گذارند. در موضوع سلامت این جهت گیری های نادرست از آن جهت مهم می شوند که بر مهم ترین موضوع زندگی یعنی بودن یا نبودن تاثیرگذارند بنابراین لزوم تغییر این باورهای نادرست اساسی تر از هر باور نادرست دیگری است.

سرطان، سال ها به عنوان عامل اجتناب ناپذیر مرگ تلقی می شده بنابراین چندان عجیب نیست که باورهای نادرست درباره آن زیاد باشد. در این مجموعه مهم ترین باورهای نادرست درباره سرطان بیان می شود.

۱. درمان قطعی سرطان کشف شده است، ولی شرکت های بزرگ داروسازی اجازه نمی دهند که این درمان به کار رود!

هر از گاهی چنین مطالبی بخصوص در فضای مجازی انتشار می یابد. اطمینان داشته باشید که چنین چیزی صحت ندارد. بسیاری از پزشکان، صاحبان شرکت های دارویی و افراد مشهور و پرنفوذ دنیا بر اثر سرطان جان خود را از دست داده اند. اگر چنین درمانی وجود می داشت قطعاً اینگونه افراد از آن بهره می جستند.

۲. آیا بیمار مبتلا به سرطان، قطعاً سرنوشت غم انگیزی دارد؟

بیماری سرطان، بیماری دشوار و پیچیده ای است چه از منظر فرد مبتلا و خانواده و چه از منظر پزشکان و بخش سلامت. اما با پیشرفت های صورت گرفته در دانش پزشکی امروزه دست کم نیمی از سرطان ها بهبود می یابند و بسیاری دیگر از موارد باقی مانده نیز طول عمری طولانی خواهند داشت. همین تغییر در دیدگاه باعث می شود یک بیمار مبتلا به سرطان از پیش باخته نباشد.

میزان بقای بیماران مبتلا به سرطان بیش از هر چیز به نوع سرطان و مرحله بیماری بستگی دارد.

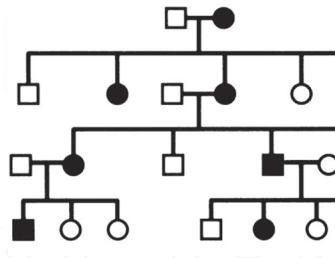

۳. آیا سرطان یک بیماری مُسری است؟

به عنوان یک اصل کلی بیماری سرطان، بیماری قابل انتقالی نیست بنابراین لزومی ندارد از یک بیمار مبتلا به سرطان دوری کنیم. البته برخی از عوامل ایجادکننده سرطان از دسته عوامل عفونی هستند مانند نقشی که برخی عوامل عفونی در ایجاد سرطان های معده، گردن رحم و کبد دارند و به شیوه هایی می توانند انتقال یابند. ولی خود بیماری سرطان انتقال نمی یابد.

۴. آیا ارث می تواند علت ایجاد سرطان باشد؟

تنهای تعداد اندکی از انواع سرطان می تواند ارثی باشد. شاید در برخی خانواده ها امکان بروز یک نوع سرطان بیش از معمول باشد اما چیزی که بیش از عوامل ارثی مهم است شیوه زندگی نامناسب مانند مصرف سیگار، عوامل تغذیه ای و محیطی است.

۵. آیا سرطان می تواند به وسیله ضربه یا تصادف ایجاد شود؟

گاهی اوقات یک ضربه سبب می شود توجه ما به توده یا نقطه ای از بدن جلب شود اما به این معنی نیست که آن ضربه این بیماری را ایجاد کرده است.

۶. آیا عمل جراحی باعث پخش شدن سرطان در بدن می‌شود؟

نمونه برداری اساسی ترین راه تشخیص بیماری و جراحی یکی از مهم ترین روش‌های درمان بیماری سرطان است و سبب انتشار بیماری نمی‌شود. گاهی که نمونه برداری احتمال آلوده شدن نواحی نزدیک تومور را زیاد می‌کند پزشکان تمھیداتی را به خرج می‌دهند که از پخش شدن بیماری جلوگیری کنند.

۷. آیا اطلاع داشتن از بیماری سبب بدتر شدن بیماری می‌شود؟

اصل مهمی که درباره اطلاع داشتن از بیماری اهمیت دارد این است که میزان نیاز بیماران به دانستن، متفاوت است. بنابراین باید با هر بیمار بر اساس نیازها و خواسته‌هایش بروخورد. باید دانسته‌های قبلی بیمار را سنجید و هر اندازه که علاقمند بود به او اطلاعات را منتقل کرد. در ایران نیز مانند دیگر نقاط جهان، بیش از دو سوم بیماران مبتلا به سرطان دوست دارند تشخیص خود را بدانند و درباره شبیوه‌های درمانی خود مطلع گردند. دیده شده است که بیمارانی که از سرطان خود آگاهند، با بیماری خود بهتر کنار می‌آیند، درمان‌ها را بهتر پیگیری می‌کنند و به جز دوره کوتاه پس از تشخیص بیماری، وضعیت روانی بهتری دارند.

۸. آیا با انجام رادیوتراپی و شیمی درمانی برای یک بیمار، ضرری متوجه اطرافیان می‌شود؟

شیمی درمانی و رادیوتراپی یکی از شبیوه‌های درمان بیماری است و بیماری که با این روش‌ها درمان می‌شود ضرری را متوجه اطرافیان نمی‌کند و از قضا اگر اطرافیان فرد مبتلا به سرطان، دچار بیماری حاد عفونی باشند می‌توانند در دوره ای که بیمار مبتلا به سرطان در حال شیمی درمانی است او را در معرض خطر بیماری عفونی قرار دهند و باید از او ۱۰٪ رکننی ---.

۹. آیا استفاده از دئودورانت و ضدعرق صابونی، مایع و یا اسپری سبب ابتلا به سرطان می‌شود؟

برخی معتقدند که این مواد آرایشی بهداشتی به دلیل اینکه حاوی مواد سمی نظیر آلمینیوم هستند و این مواد از پوست جذب می‌شوند، می‌توانند سبب بروز سرطان شوند. ولی تا کنون هیچ مطالعه و تحقیقی این مسئله را نشان نداده است و مجموعه اطلاعات در حال حاضر بیان کننده این مطلب است که مصرف این مواد ارتباطی به بروز سرطان ندارد.

۱۰. آیا استفاده از ظروف و بسته بندی‌های پلاستیکی در مایکروفر سبب بروز سرطان می‌شود؟

حقیقت این است که استفاده از ظروف پلاستیکی که برای استفاده در مایکروفر طراحی و ساخته شده‌اند خطری ندارد. ولی استفاده از ظروف پلاستیکی معمولی (که برای استفاده در مایکروفر ساخته نشده‌اند) برای گرم کردن غذا در مایکروفر سبب آب شدن پلاستیک و نشت یکسری مواد شیمیایی در غذا می‌شود که ممکن است سرطان زا باشند. برای پخت و پز در مایکروفر حتماً باید از ظروف مخصوص این کار استفاده کنید.

۱۱. آیا بیماران مبتلا به سرطان باید از مصرف شکر خودداری کنند؟

سلول های سرطانی مانند سایر سلول های بدن انرژی مورد نیاز خود را از قند داخل خون تأمین می کنند، لذا برخی تصور می کنند مصرف شکر ممکن است سبب رشد سریع تر سرطان شود. این موضوع صحیح نیست. مصرف شکر سبب رشد سریع تر سرطان نمی شود. از طرف دیگر، عدم استفاده از شکر نیز سبب کاهش سرعت رشد سلول های سرطانی نخواهد شد.

۱۲. آیا مردمان خوب و درست کار سرطان نمی گیرند؟

بسیاری از بیماران مبتلا به سرطان تصور می کنند سرطان عقوبت گناهی است که در گذشته مرتکب شده اند. این موضوع صحیح نیست. اگر اینطور باشد، چرا کوکان مبتلا به سرطان می شوند. انسان های درست کار نیز همانند انسان های گناه کار ممکن است به سرطان مبتلا شوند. سرطان مانند تمام بیماری های مزمن فقط یک بیماری است و فرد بیمار در ابتلا به آن نقشی ندارد. ممکن است عادت ها و شیوه زندگی ما از جمله تنفس ها و اضطراب ها و رقابت های ناسالم به این دلیل که سیستم دفاعی بدن ما را ضعیف می کنند، در ابتلا به سرطان نقش داشته باشد اما در نهایت سرطان فقط یک بیماری است نه یک عقوبت.

۱۳. آیا سرطان همیشه با درد همراه است؟

درد جزیی از بیماری سرطان نیست. درد سرطان و درمان آن، خود منشا، تصورات نادرست بسیاری است که اکنون برخی از آنها را بر می‌شماریم:

➡ درد جزیی از سرطان نیست و در بیشتر موارد می‌توان درد سرطان را با درمان درست بهبود بخشد. وقتی درد سرطان کنترل نشود ممکن است دچار اضطراب، افسردگی و بی خوابی شوید ولی با درمان درد، کیفیت زندگی بالاتری دارید، از زندگی لذت می‌برید و می‌توانید درمان‌های معمول را بهتر تحمل کنید.

➡ مصرف مواد اپیوپییدی (مشتقات ترباک) پیشکی، اعتیاد آور نیست به شرطی که با تجویز پیشک باشد و برای کاهش درد به کار رود. برخی بیماران برای بهبود درد نیاز به دز بیشتری از مواد اپیوپییدی دارند و این به معنای واپستگی نیست.

➡ از درد نترسید، چرا که ترس از درد، درد را افزایش می‌دهد. درباره درد حرف بزنید، پنهان نکنید یا تحمل نکنید. برخی درد را تحمل می‌کنند به این دلیل که:

- ✓ تحمل درد را بر اساس **فرهنگ** یا اعتقادات خود فضیلت می‌شمارند
- ✓ گمان می‌کنند **درد جزیی از بیماری است** و اگر مهم بود پیشک خودش از آنها سوال می‌کرد
- ✓ گمان می‌کنند در مورد نحوه درمان درد **حق انتخاب یا اظهار نظر ندارند**
- ✓ می‌گویند نمی‌خواهیم داروهای شیمیایی مصرف کنیم یا نمی‌خواهیم به بدن خود آسیب بزنیم
- ✓ گمان می‌کنند که به داروهای ضد درد **وابسته می‌شوند**
- ✓ گمان می‌کنند اگر بگویند درد دارند یا داروی ضد درد بگیرند یعنی پذیرفتن اینکه به روزهای آخر زندگی خود نزدیک شده اند
- ✓ گمان می‌کنند اگر حالاً که آنقدر درد ندارند، دارو بخورند، بعدها که واقعاً درد شدیدی داشتند داروها موثر نخواهد بود.

و کلام پایانی اینکه:

برای اینکه مغلوب حریف خود نشوید باید اول خود و سپس او را درست بشناسید. آگاهی خود را درباره سرطان افزایش دهید و باورهای غلط خود را تغییر دهید تا پیروز شوید و در این راه به دیگران نیز یاری رسانید تا بیشتر بدانند. برای دستیابی به رستگاری، دانستن حق همه ماست و رهایی از باورهای نادرست وظیفه ای همگانی.

